

съдъ отказва по съдебенъ ръдъ, но можа ли азъ да се въсползува отъ ст. 1008 да го повикамъ самъ?

Пръдсъд.: Срокът е пропустнатъ и повикването му става невъзможно.

Зашит. Марковъ: Удовлетворенъ съмъ, само ще моля да се запише това въ протокола.

Пръдсъд.: Този Алекси Антовъ, ако го видите лично или портрета му познавате ли го?

Подсъд. С. Миларовъ: Имената не помня, но може би ще го зная.

— (Пръдсъдателя му показва портрета.) Срещали ли сте се съ този?

— Тази физиономия не познавамъ, а името Антовъ ми е познато.

Прокурора: Като пишвате въ дневника, че ще се срещнете съ него, тогава сте го познавали?

— Нѣма съмнѣние.

— Можемъ ли да допустнемъ, че вий сега на портретът не го познавате?

— Това е възможно.

— Вий сте щѣли съ него да търсите етаци по селата?

— Казвамъ Ви това, което чувствувамъ, и което знае.

Прокурора: Кога обмислихте всички случайности, които могътъ да ви сполетятъ при идванието ви въ България, когато вий очаквахте отъ Петербагъ свѣдения. Какви сѫ тѣзи свѣдѣния, когато вие всичко готово?

C. Миларовъ: Пари не бѣха дошли.

— Вий казвате: „да видя какво ще кажатъ.“

— Тия думи се касаятъ за пари.

Пръдсъд.: Кой е този Бановъ що се спомѣнува въ дневника?

Подсъд. Миларовъ: Мусевичъ е той.

Пръдсъд.: Обвиняемий Георгий Василевъ! Вий говорихте и на Миларова, че сте подали рапортъ прѣзъ деня, когато е умрълъ Тутманиковъ.

Подсъд. Г. Василевъ: Въ него денъ азъ бѣхъ помощникъ на дежурния и не съмъ се срещалъ съ него.

Г-нъ Миларовъ! Спомняте ли си това?

Подсъд. С. Миларовъ: Тѣ сѫ дрѣбни случаи, които не можа да си спомня.